

Ông Thánh Trộm Lành

Tác Giả: Nguyễn Kim Ngân

Thứ Tư: 07 Tháng 4 Năm 2010 19:25

“Mặt trong hai tên gian phi bị treo trên thập giá cũng như của mình. Ngài nói: “Ông không phải là Đấng Ki-tô sao?”

Hãy tìm cứu mình đi, và cứu cả chúng tôi với! “40 Nghe tên kia mừng nói: “Mày đang chịu chung một hình phạt, vậy mà cả Thiên Chúa, mày cũng không biết sợ! 41 Chúng ta chịu như thế này là đích đáng, vì chúng ta đã làm. Chẳng ông này đâu có làm điều gì trái! “42 Rồi anh ta thưa với Đấng Giê-su: “Ông Giê-su ơi, khi ông vào Nước của ông, xin nhớ đến tôi! “43 Và Ngài nói với anh ta: “Tôi biết thế, hôm nay, anh sẽ được ở với tôi trên Thiên Đàng.”

Không đáng hình phạt như ngài nói “trộm lành” rồi sáng trong tôi khi suy niệm về đấng Phúc Âm theo thánh Luca (23:39-43) và a d n.

Trong cái tình cảm của kẻ “đầu xuôi lòng bẻ ng” là niềm tuyt vọng chung chung trên thập tự, chẳng mặt vài lời trách cứ gì đến “đấng nghi ngờ” của mình, cùng với những lời và t vát t t ng nh là “cứu may” h t ng v Chúa Giê-su, thế mà anh “trộm lành” này đã v b , chính thế c tr thành nhân v t

Đầu tiên trong lịch sử nhân loại, đức chính Chúa Kitô tuyên phong lên bậc hiên thánh. Tất cả nhữg xẩy ra cho trong nháy mắt, nhữg thốt nhữp nhàng, hài hòa, đúng điu, đúng nôi, đúng lúc, đúng ngườ, đả đả n m t k t thúc tuy t đ p và có h u.

T đ u t i, ch i t i, ch y t i, g t i, đ t i...cáo t i, x t i, k t t i, bu c tồ r i đ n t i

Đúng ng nhữ các th y cái c a Hoa Kỳ m c nhiên công nh n và th c hành m t quy c b t thành văn, đang tr thành r t ph thông, là b o cho thân ch c a mình: “Nh nhẻ, ch t cũng không nh n t i.” Nghĩa là cho dù có b b t qu tang v i đ y đ tang ch ng, nhân ch ng, v i c tiên quy t là c ch i ph t cái đã, r i hoãn binh b ng câu: “Có gì, xin liên l c v i lu t s c a tôi!” M y v th y cái khôn b m , b i vì trong tr ng h p x u nh t thì h v n còn đ ng “binh” cu i cùng: c nh n là mình m c b nh tâm th n là xong.

Cái khôn ranh đ n đ ma mãnh này th c ra đ c khai thác t n n t ng là chính b n ch t con ngườ. C đ c m y ch ng đ u c a sách Sáng Th mà xem: khi t i ăn trái c m đã đ b , thì Adam ch y t i b ng cách đ l i cho Evà. Đ n l t Evà thì g t i b ng cách gán t i cho con r n. Đ n phiên con r n thì h t đ ng ch y, đành ph i ng m nh m m i thù truy n ki p v i loài ngườ. Không bi t có ph i vì m i oán thù cay đ ng căm nín này chẳng mà t x a t i nay, c khi nào r n và ngườ g p nhau, thì m t trong hai ph i ch t. N u r n không b túm c đ tr thành đ nh u hay đ ngâm r u b cho con ngườ, thì con ngườ s b r n c n, t ch t đ n b th ng, không th toàn thây đ c!

Đó là ch a k đ n ki u tình l , gây th , vô (s) t i đ n x c x c c a Cain khi Chúa h i thăm h n v Abel, ngườ em trai ru t mà h n v a “cho đi t u su t” (chuy n t u đ nh m nh đ u tiên c a nhân lo i): “B tôi là th ng vú em trông nom nó sao?” (Sách Sáng Th 4:9)

Th c ra, b o r ng con ngườ i hôm nay đang m t đ n c m th c v t i, không còn nh y c m v t i n a thì ch đúng m t ph n. Ph i nói r ng con ngườ i hôm nay đang thi nhau ch i t i, ch y t i, g t i, đ t i, đ r i ch nh n t i và đành lòng đ n t i sau khi đã b cáo t i, x t i, k t t i, và lu n tôi. Câu nói th i danh “nên t giác đ kh i b phát giác” th t khó tìm đ c ch đ ng trong xã h i hôm nay.

Dù bi quan hay l c quan, ph i nh n r ng: m i ngườ i chúng ta đ u là t i nhân, đ u là gian phi, trong m t m c đ nào đó. V n đ còn l i là thái đ c a ta tr c t i l i. Thông th ng nh t là

đu di m, ng y trang, ch i ph t. Đ n khi b “phát hi n” thì tìm đ cách ch y ch t đ g g c. Đ u t ng i khác r t th ng là m t thái đ nh m che đ u y u đ m c a mình. Đó chính là thái đ c a t New York Times hi n nay khi đang m t kh Đ c đ ng kim Giáo Hoàng nhân v l m đ ng tính đ c tr em. Th t ra thì càng n l n, càng đ banh xác, và càng t giác sinh quán c a mình n m “g n kho đ n.” T t o thiên l p đ đ n nay, “n” v n là “đ nh t c a b y m i t i đ u.”

...Cho đ n nh n tôi, (x ng) thú t i, t t i, h i t i, đ đ c n tha t i và ch a t i

Mùa Chay năm nay, cũng y nh nh ng năm tr c, h có n i nào t ch c gi i t i, là y k đông i là đông, vòng trong vòng ngoài, hàng dài hàng ng n, nam ph lão u. Đây là m t hình nh đ p, hình nh nh ng b c chân c a ng i con phung phá tr v v i Cha. Có th là tr v , r i l i âm th m ra đ m t l n n a, m t l n n a. Đ n nh Phêrô kia mà cũng quá tam đ n ba l n khi ch i Chúa...V n đ không ph i là bao nhiêu l n l m l i, lén lút đi hoang, mà là ti p t c tr v , tr v hoài m i, ch đ ng đi...luôn (n u không l m, thì đó là chính là thái đ ng y tín c a André Gide trong tác ph m “Đ a con đi hoang...không tr v ” c a ông). K theo đuôi tên “tr m đ ” có th k đ n Giuđa, con ng i ph n phúc, đi hoang, và r i không bao gi tr v n a, k t cu c là m t tr m luân trong tuy t v ng. Nh ng v n có đó nh ng ng i đi theo “ông thánh tr m lành” và “đ a con đi hoang tr v ,” đó là Giakêu, Phêrô, Phaolô, Mađalêna...

Thì ra, đ x ng t i là nh n chân r ng mình là con ng i nghèo nàn, y u đ u i, ch còn bi t c y nh phó thác vào tình th ng c a Chúa, đ ng nh p th và nh p th h u gánh l y t i l i nhân lo i, đ qua bàn tay c a linh m c, h i nh n nh n đ c n tha t i và s bình an n i tâm. Mu n đ c th , đ u tiên quy t là ph i x i cho h t h i nh ng bình n trong con ng i c a mình, h u khiêm nh ng đ m ng c ăn năn. Đ i x ng t i, nói nh thánh Augustinô, chính là đ tìm th y thu c ch a tr cho căn b nh nan y c a tâm h n.

“Xin c m t ông Thánh Trăm Lành, H i Nhân Ki t Xu t, đã ch đ y cho tôi con đ ng ng n nh t đ lên thiên đàng. Đó là con đ ng khiêm nh ng x ng thú t i l i mình tr c m t Đ ng hi n thân c a tình yêu, m t tình yêu t t cùng, tình yêu có s c kh a l p h t m i nhu c nh t i l i, tình yêu đem l i n c u đ muôn đ i. Amen.”

Th Sáu Tu n Thánh 2010

